

men der var i alt Fald 10, som var villige til at lade sig overflytte.

Beregningen gaar da ud paa, at naar disse bliver overflyttet og Kolonien bliver dannet, vil den kunne bære sig ved en aarlig Besejling, idet den efter de Beregninger, man kan anstille, og efter Sammenligning med Vestkysten kan give en Indtægt af ca. 23 000 Kr. aarlig gennem de Produkter, der kan indvindes. Udgifterne til Besejlingen og Kolonien i det hele taget vil andrage ca. 21,000 Kr. aarlig. Der bliver altsaa et lille aarligt Overskud paa et Par Tusinde Kroner.

Ærede Medlemmer vil maaske mene, at det vil være vanskeligt at besejle en Koloni paa 70 Graders nordlig Bredde, men det er det ingenhunde. Vestkysten besejles endnu nordligere, nemlig ved Upernivik. Paa Østkysten er Forholdet det, at ved Scoresbysund gaar Polariseringen ikke ind og lægger sig ved Land som længere Syd paa. Det er beklageligt, at man ikke her paa Rigsdagen har et stort Kort, hvorpaa man ved saadanne Lejligheder kunde pege; det har vi ikke, men ærede Medlemmer vil maaske erindre de vigtigste Træk fra en Globus og erindre, at Polariseringen kommer som en kold Strøm drivende ned mellem Island og Grønland gennem det saakaldte Danmarksstræde; først naar den er kommet ind mellem Island og Grønland, i det smalleste Løb, kommer den ligesom i Klemme og breder sig op mod Grønlandskysten og ligger stærkt op mod Grønlands Østkyst. Hvis der ikke ved Angmagssalik var et Fremspring paa Østkysten, vilde Isen ogsaa lægge sig her, saaledes at Stedet ikke kunde besejles, men da der her er ligesom en Hage paa Landet, kan man besejle Angmagssalik i de sidste Sommermaaneder. Det ligger saa langt imod Nord, at Polariseringen endnu ikke er kommet i Klemme mellem Island og Grønland, og Kysten derfor for en stor Del er isfri en lang Tid af Aaret og kan besejles uden store Vanskeligheder. Kysten fra Angmagssalik Syd paa til Kap Farvel kan derimod slet ikke besejles; Isen ligger her til langt ud paa Sommeren og drejes i Grunden rundt om Kap Farvel op mod Nord, saaledes at Sydgrønlands Vestkyst først kan besejles senere end Nordgrønlands, hvor Isen atter spredes.

Naa, dette kommer ikke Spørgsmaalet Scoresbysund ved, men da vi i de sidste Aar har haft et stort Udbytte af den grønlandske Handel, større, end vi er vant til, mener jeg, at det var rimeligt, at vi brugte nogle af de indvundne Penge til at oprette denne Koloni for og saaledes udvide vort

Overherredømme i Grønland og bibringe alle Forstaaelsen af, at Grønland dog ikke er et Sted, hvor alle og enhver kan rejse hen og drive Jagt og Fiskeri ganske efter deres eget Hoved. Desuden er den Jagt, der drives paa saadanne Steder, af en temmelig barbarisk Natur; thi naar Jægerne kommer i Land med deres moderne Rifler og ser f. Eks. en hel Flok Moskusokser, saa nøjes de ikke med at skyde, hvad de har Brug for for at skaffe sig Kød, men de optræder som Mordere og skyder hele Flokken ned og lader Dyrene ligge til ingen Nytte. En saadan Udryddelse af Dyreverdenen er heller ikke tiltalende, og den vil sikkert kunne forhindres, naar der oprettes en Koloni paa saadanne Steder.

Det var de to Forhold, jeg gerne vilde gøre det høje Ting opmærksom paa: for det første en Radiotelegrafstation i Vestgrønland, som jeg synes, vi skulde have for at kunne staa i bedre Forbindelse med Grønland, noget, som for øvrigt ogsaa den eskimoiske Presse deroppe vilde sætte Pris paa, thi det kan ikke være behageligt for Grønlanderne i 5—6 Maaneder om Aaret slet ikke at høre noget henede fra. De har deroppe et Par Aviser, en i Sydgrønland og en i det nordlige Grønland. Aviserne kommer ganske vist ikke hver Dag, men er dog ellers ret moderne udstyrede med Billeder og Fremstillinger; men de kan jo ikke følge meget med, naar de i 5—6 Maaneder af Aaret slet ikke hører noget fra den øvrige Verden. Altsaa dels og navnlig for vor egen Skyld, men dels ogsaa for Grønlands Skyld, skulde vi gerne have denne Radiotelegrafstation. Og paa Østkysten skulde vi netop for vor egen Skyld, for at hævde vort Overherredømme over Grønland, anlægge den nævnte Koloni. Vi kan gøre det uden synderlig Bekostning, og faar vi det først gjort, tror jeg, ingen vil fortryde det.

Vilhelm Rasmussen: Det er ogsaa et Par Bemærkninger angaaende Grønland, jeg gerne vil gøre. Der har været nogle Samraad med den højtærede Indenrigsminister angaaende Forholdene paa Grønland, og i den Anledning finder jeg, det vil være naturligt at spørge den højtærede Minister, om ikke nu Tidspunktet er kommet til at nedsætte den Kommission, som der var Tale om under Behandlingen af den vestindiske Sag. Det kan gerne være, at det er for tidlig endnu, men en Gang maa vi dog have den, for der er mange andre Ting, der trænger til Overvejelse vedrørende Grønland end de Spørgsmaal, som det ærede